

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Iudaei infinitis malis exagitati sunt, & quomodo postremum
bellum Romanis intulerint. Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

(qui Zephyrini Pontificis Romani tēporibus vixit) inq̄;
disputatione scriptis prodita, quam cum Proclo Cata
Phrygum h̄eresis & opinionis patrono habuit, eadem
ipsa de locis, vbi sacra apostolorum (quos supra citauimus)
tabernacula locabantur, asserit. Ego, inquit, apostolorum
trophæa perspicue possum ostendere. Nam si lubet
in vaticanium proficisci, aut in viam, quæ Hostiensis
dicitur, te conferre, trophæa eorum, qui istam ecclesiam
suo sermone & virtute stabiluerūt, inuenies. Porro Dionysius
Corinthiorum episcopus illos ambos martyrium eodem
tempore pertulisse. Sic ad Romanos scribēs cōmemorat.
Petrū & Paulum, qui Romanos & Corinthios, primum
in ecclesiam Christi inseruerunt, prudenti quadam
admonitione impulsī, in vnum locum conclusistis. Nam
ambo cum & nostram Corinthi & vestram Romæ ecclesiam
fundassent, & eiusdem doctrinæ præceptis, tum nostros
animos, tum vestros imbuisset, eodem tempore pariter
martyrium subierunt. Atque ista hoc loco intexuimus,
quò rei gestæ maior certiorq̄; adiungatur fides.

*Quomodo Iudæi infinitis malis exagitati sunt, & quomodo
postremum bellum Romanis intulerint.*

CAP. XXV.

Iosephus rursus vbi permulta de clade, quæ vniuersam
Iudeorum gentem oppresserat, disseruerit, narrat his
propemodum verbis quo pacto, præter alios complures
homines plebeios, infiniti ex illis, qui erant apud Iudæos,
in summo honoris gradu locati, cæsi verberibus à
Floro in crucem acti essent. Hic verò Iudææ præfectus
tum fortè fuit, cum bellum Iudaicum duodecimo anno
Neronis imperij erat concitatum. Deinde idem scriptor
propter quandam Iudæorum seditionē Cæsareæ ortam
ait, adeo grauem & pestiferum tumultum passim per totam
Syriam peruasisse (dum Iudæi ex suis hominibus ciuitatem
quanque incolentibus tanquam ex capitalibus inimicis
extinguebantur) vti ciuitates corporibus inhumatis
refertas: senes mortuos simul cum infantibus miserabiliter
proiectos, mulieres omni integumento, quod
ad pu-

ad pudorem necessario adhiberi solet denudatas: totam denique prouinciam ærumnosam & plenam calamitatum quæ dicendo exprimi non poterunt) manifestò cernere potuisses. Quinetiam metus vastitatis & euerfionis futuræ, quam præfens reip. status minabatur, multo plus habuit molestiarum, quàm facinora illa, quæ modo fuissent à singulis temerè & audacter admissa. Hæc totidem ferè verbis Iosephus. Eo tempore Iudæorum res hoc loco fuere.

Finis secundi Libri.

EVSEBII CO-
GNOMENTO PAMPHILI
EPISCOPI CAESAREAE PA-
lestinæ, Ecclesiasticæ historiæ
Liber tertius.

Apud quas gentes Christum Apostoli prædicarunt.

C A P. I.

Apostolorum diuisio partem hanc præbetur

STO modo in Iudæorum rebus actum accepimus. Iam verò vt ad sanctos seruatoris nostri apostolos discipulosque, qui erant per vniuersum orbem fusi ac dissipati, redeamus, Thomas (vt memoriæ proditum est) Parthiam obtinuit: Andreas Scythiã, Ioãnes Asiam obiit:

Vbi reliquum etiam vitæ suæ cursum conficiens, Ephesi morte occubuit. Petrus autem, vt videtur Iudæis, qui in Ponto, Galatia, Bithynia, Cappadocia, & Asia dispersi, vixerunt